

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plutarchus

Francoforti ad Mœn, M.D.LXXXII

In lib. de multitudine amicorum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-289](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-289)

vitio dari potuit. Tum $\omega\sigma\phi\acute{\epsilon}\rho\omega\iota$ ibidem est, $\omega\sigma\phi\acute{\epsilon}\rho\omega\iota$ sermo
 Grecus respuit hoc loco. $\omega\sigma\phi\acute{\epsilon}\rho\omega\iota$ contra aptissimum est. v-
 tuntur & alij, & ipse Homerus Iliad. 6. 251. $\chi\alpha\iota\ \sigma\phi\iota\upsilon\ \delta\upsilon\ \epsilon\iota\delta\epsilon\alpha\ \tau\epsilon\ \omega\sigma\phi\acute{\epsilon}\rho\omega\iota\varsigma$.

203. 3. Sed non minus vtilitatis.] $\epsilon\kappa\ \epsilon\lambda\acute{\alpha}\tau\iota\omega\ \delta\iota\ \epsilon\tau\acute{\epsilon}\rho\omega\iota$. le-
 git $\epsilon\kappa\ \epsilon\lambda\acute{\alpha}\tau\iota\omega\ \delta\iota\ \epsilon\tau\acute{\epsilon}\rho\omega\iota$ Erasimus, vt mihi quoque non primo sic
 legendum videatur, & sic est in scripto rubrica supernè anno-
 tatum: vbi & $\chi\alpha\iota\ \omega\iota\omega\ \pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\ \delta\upsilon\ \sigma\mu\iota\lambda\iota\tau\epsilon\ \sigma\upsilon\per\ \chi\alpha\iota\ \omega\iota\omega\ \alpha\iota\kappa\acute{\iota}\nu\ \alpha\lambda\lambda\iota\tau\iota\mu$.
 Paulo post quod Antistheni dictum adscribitur, ad finem
 libelli de adulatore. & in libello $\pi\epsilon\pi\iota\ \omega\sigma\kappa\omega\ \pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\varsigma$ adscribitur Dio
 geni, Cynico & ipsi.

Ibid. 15. Iasonem Thessalum.] $\delta\epsilon\omega\sigma\alpha\lambda\delta\omega\iota\ \text{Προμηθεα}$
 Prometheus hunc à Plutarcho dici vix credo. cum & alij, &
 Cicero 3. de Natura deorum Iasonem vocent Pheraem.

204. 14. Erudiere.] $\text{lege, Ademptis erudiuerunt.}$

205. 19. Quam in amicitiiis.] $\text{Μελλον η εν ταυς, η de}$
 meo inserui. Quis enim non videt defuisse? certè maioris est a-
 nimi inimico, quam amico benefacere.

IN LIB. DE MVLTITVDINE amicorum.

Pincipium libelli sumptum est è Platonis dialogo, qui no-
 men habet à Menone illo ipso. Quod de amici vmbra sub ini-
 tium è Menandro dicitur, plenius in libello de fratrum amore
 citatur. Empedoclea & quæ poeta citantur de Ophelta, non
 eram nescius, metrica esse. Sed hæc prosa oratione malui vti.

209. 24. Pythiam.] $\phi\upsilon\iota\tau\acute{\iota}\alpha\varsigma$. Pythias hic vocatur à Cicerone
 (summo codicum consensu.) lib. de Officijs tertio. quo loco isto-
 rum amicitia vsus exponitur. tamen in impressis, & in scri-
 pto etiam $\phi\upsilon\iota\tau\acute{\iota}\alpha\varsigma$ est, quod nolui dissimulare. Caterum Lusci-
 nius superius $\upsilon\ \phi\iota\ \pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\varsigma\ \tau\epsilon\ \rho\acute{\omicron}\phi\iota\mu\omega\iota\upsilon$ verterat puellam, perineptè
 vt plurima alia cum ex poeta aliquo hæc Plutarchus citet de O-
 phelta. cuius rei etiam infra $\pi\alpha\pi\alpha\mu\epsilon\theta\eta\tau$. mentio fit. & capite
 primo quarti Symposiacòn, ij de versiculi citatur, et si mutilati.

quan-

quanquam ἀρχήσων ibi non est, sed ἀπλοῦς, quod (nisi fallor) melius multo quadrat. Fabula nota est ex Statij Thebaide, & Nemeorum Pindari argumentis, alijsq; scriptoribus. Iam ἀφ' ἐσίας ἀρχέσθαι, non est à Vesta Deorum matre, vt rellidit Luscinus, incipere: sed rem iam inde à principio et initio repetere. Et Plutarchus passim sic vtitur prouerbio, vt in libro de communibus noticijs aduersus Stoices. οἱ ἢ ἀπὲρ ἀφ' ἐσίας ἀρχάμενοι τὰ θεσώματα κινεῖν, &c. Et de malignitate Herodoti. ἀπὲρ ἀφ' ἐσίας ἀρχάμενοι Ἰὺς Ἰνάχου θυγατρὸς. Sed hac persequi nō est huius operæ.

210. 22. Tuum nec.] Commodius sic vertissem:

Partem in tui veniatq; haud inuitus mali.

Prorsus enim mihi videntur duo esse senarij iambici αὐτὸν τε si legas, prior etiam constabit. certè prosa oratio non sic patitur collocari verba. Ominino autem qua precedunt, deprauata sunt, & pro hoc initio Ποῖα ἢ πρῶτον ἐὶ δ, ε, ε, ε, χ, ρ, δ. annotata est alia apud manuscriptum codicem lectio omnibus modis concinnior, Σχεπτόν ἢ πρῶτον ἐὶ, &c. Δοκιμάσαι ἐρέτας, &c. Sed pro εἰσάσων ἀπάσῃ τύχῃ (quod nullum efficit sensum.) ego coniecturam secutus εἰς ἀγῶν ἀπάσῃς τύχης legi: idq; probatum iri doctis confido, εἰς ἀγῶν etiam in scripto reperi postea temporis. sed supra datinos istos, genitiui erant annotari, vt lectio diuersa, eaq; haud obscure planior, ἀνεξέτασος est in scripto, & mallem παρασκευόντων. ἐέιν quid sit nescio. fortè ἐεῖν, aut etiā ἀπαεῖν (Klebraut) ita enim nos eam herbam dicimus, quod adherescere vestibus pratereuntium soleat: notam omnibus vulgo. Sed nihil possum pronunciare, librè destitutus ex scripto etiam est πολῶδ & παρακαλόντας, deest autem δει vel γει. Hac annotavi, vt eò expeditior esset nostra cum Grecis componendi ratio.

212. 25. Mortalium mediocres.] Versus sunt apud Euripidem in Hippolyto, quos alio genere carminis verti, permessa omnibus interpretibus vsus licentia.

213. 15. Plauti Nero.] Τὸς Πλάτων Νέρον. Occisum à Nerone Plutum quendam in Nerone Xiphilinus è Dione commemorat: vt fortassis etiã in eius necessarios sauierit. sed arbitror pitiose Plutum pro Plauto legi. de Plauti interitu per Neronis tyrannidem vide Tacitum libro 14. ferè extremo. Hanc coniecturam scriptus liber corroborat: habet enim Πλάτων perspicue. quod duabus de causis ingenue significo. cum quod non piget me fateri vnde aditus sum, tum quod Xiphilino simul & Plutarcho nobiliq; historia subuenitur. Vbi & in hoc libello & in alijs & quo pacto deficiuerim à recepta lectione? facile erudit i, si Latina nostra cum Græcis conferre non grauantur, & agnoscent & iudicabunt.

IN LIB. DE FORTVNA.

1 Nitio. Non sapientia.] Εὐβουλία. Impressum erat εὐδουλία. mendo euidenti, quod vel paulo post εὐβουλία nominata arguat. Eoq; scriptus caret. Senarius est, ob cuius approbatione & usurpationem male audiuit Theophrastus. Apud Ciceronem legitur Latino versu redditus, quem nos posuimus.

215. 7. Iustitia presentem.] Lego. Locus distinctione praua erat in Græco obscuratus, neq; verear contendere sic legendum, δὲ τὰ παρόντος. μᾶλλον ἢ τὴν εὐβουλίαν, & c. quauquam scriptus idem habet quod impressi.

216. 8. Munera rependens.] ἀντίδορα. in comparatione animalium legitur ἀντίδρα, quod non itidem probō.

216. 13. Dorsum horret.] ἐξυβελῆς. Versus vitiatus. In scripti margine alia lectio erat adscripta. Sed dum codex glutinaretur, præcisã fuit, vt legi tota nō possit. verbum quidem ἀκρυδαυ ante ἐπιπεφείκασι exstat. fortè igitur legendum,

ἐξυβελῆς, νότοισι δὲ ἀκρυδῶ ἐπιπεφείκασι.

Vt ἐξυβελῆς ad echinum referatur. aut ἐξυβελῆς, vt ad ἀκρυδαυ.

216. 19. Vires exiguae.] Vires sum mea libertate. vitiose ἰδῆ versus citantur in libro de terrestrium animalium cum aquatilibus